

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 10. Petri Comitiss Serinii defensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII.
A. C. 1670.

§. X.

Petri Comitis Serinii defensio.

Primo Mense Petrus Comes Serinius
diffuso calamo ad Cæsarem scriptum
Neostadio Viennam transmisit, in quo
conjuratiōnis scriem adhuc ignorari ra-
tus, objecta sibi crimina hunc in modum
diluere nitebatur.

Augustissime ac Invidissime Cæsar.

„Quandoquidem præter spem & opi-
„nionem & contra clementiam heroi-
„cis animis usitatam, Austriacis vero
„ita innatam, ut jam in naturam & de-
„bitum transferit, in hac captivitate
„malorum omnium Iliade detinear,
„propono Majestati Vestræ justificatio-
„nis meæ argumenta, humillime sup-
„plicans, ut æqua & benigna aure au-
„scultare, finemque tandem his miseriis
„imponere non gravetur. Absit autem,
„ut ego hic ullatenus disceptare, aut
„defendere velim, licitum esse ulla
„ratione Hungaris arma contra Maje-
„statem Regiam suscipere, prætexen-
„tibus sua jura, & libertates tolli, le-
„ges fundamentales everti, pleniorē
„Monarchiam, & absolutum Domi-
„nium sensim introduci in Rempubli-
G g 5 cam

Sæc. XVII. „cam mixtam & Regnum Electivum
A. C. 1670. „Absit ut prætexam inter Regem &

„Regnicolas mutuum esse juramentum
 „& contractum, a quo cum una pars
 „resilit, resilire licet & alteri; absit de
 „nique, ut Majestati Vestræ Cæsareæ
 „vacantiam diuturnam Palatinatus ac
 „violationem aliarum legum juratarum
 „aut articulorum, aliaque gravamina
 „quæ hodie passim a male contentis
 „circumferuntur, objiciam, quamquam
 „hæc & similia efficiant forte, ut te
 „multus Hungarici tam infames non
 „audiant, quam hæreditariorum Ve
 „sallorum Rebelliones, & propterea
 „Augusta Vestra Domus mitius & me
 „deratius exemptos Hungaros, quam
 „nocivos subditos tumultuantes hæc
 „nus castigare consuevit, nunquam me
 „men ejusce mentis fui, ut ob similes
 „cavillationes fidem & tranquillitatem
 „publicam violarem. „

„Inprimis ergo, quod factum ipsum
 „attinet jam Majest. vestræ Cæsareæ &
 „toti orbi notum, me nullum fœdus
 „cum Turcis iniisse, nullis pactis sub
 „scripsisse, nullam penitus hostilitatem
 „contra Majestatem Vestram operam
 „exercuisse, nullum meorum militum
 „aut servorum arma sumpsisse: sed
 „contra me in omnibus, & per omnia
 „suis literis & nutibus obedivisse, meum
 „filium

„filium Viennam præmisisse, meipsum Sæc. XVII.
 „sponte secutum fuisse, imo ex meis li- A.C. 1670.
 „teris ad Principem Ragozium datis non
 „nihil ad compositionem tumultuam
 „Hungariæ superioris cooperatum fuif-
 „se, quin imo rem totam confecisse,
 „ita, ut hoc unico actu, quæcunque
 „delicta perpetrassem, resarcisse, & re-
 „compensasse videar, ut meum pecca-
 „tum, si ita appellare placeat, sanctum
 „beatumque appellari debeat, quod
 „Majestati Vestræ Cæsareæ tantam fe-
 „licitatem caussaverit, & licet hæc
 „opus externum concernant, plurimum
 „tamen ponderis & momenti habent,
 „cum summæ leges non nisi externa ju-
 „dicent, nec soleant principes sublimes, &
 „heroicæ mentes anxie attendere ad mo-
 „limina interna, quæ noxia non sunt,
 „vel feliciter succedunt. Quare cum
 „Cæsar Pompeii, & postea Scipionis
 „offendisset literas, quibus dabatur
 „notitia conspirantium civium & secu-
 „tarum machinationum, non solum eas
 „non legit, sed ne aspectas quidem in-
 „cendio absumpsit, ratus, non debere
 „Cæsarem causas irarum quærere, nisi
 „in iis, qui sese aperto Marte vel osten-
 „tabant, vel opponebant. Quantum
 „vero ad intentiones meas & secreta
 „cordis attinet, quandoquidem tota
 „caussa huc devolvatur, & nemo ea
 „sciat

Sæc. XVII. „sciat melius quam ego, jurando affi-
 A. C. 1670. „mo (paratus quodcunque solemne

„ramentum super hoc deponere) me
 „nunquam habuisse intentionem rebel-
 „landi, multo minus me submittere
 „Turcis, aut iisdem adhærendi, sed
 „potius eos ruinandi, & destruendi,
 „possem. Consiliorum Hungariæ sup-
 „rioris non fui complex, aut participans,
 „licet aliunde subodoraverim, rem
 „non bene & fideliter agi pro Ma-
 „state Vestra Cæsarea, quod ipsum
 „Aula vestra patefeci, sed id contra
 „ptum aut non creditum, tanquam
 „ret proprium commentum..

„Misi in Turciam Capitaneum
 „Bukorakci, eumque fateor, mun-
 „datis literis credentialibus, & sigillo meo
 „permissione tamen Majestatis Vestre
 „Cæsareæ, quæ concessit, ut res tur-
 „carum missis exploratoribus accuratè
 „explorarem, nam paulo ante per com-
 „tem Rothal aperui candida meo
 „Majestati Vestræ Cæsareæ oblationes
 „& promissiones turcarum mihi factas
 „mediante quopiam mancipio meo tur-
 „cico, nomine Omer Ispaya, quod
 „difficulus fuerit creditum, jussit
 „men Vestra Cæsarea Majestas, ut
 „ctam cum Turcis correspondentiam
 „servarem. Misi ergo dictum Capitan-
 „neum intentione explorandi molimur.

Sæc. XVII.
A. C. 1670

„Turcarum, quibus facili negotio exitium
 „caussassem, in hunc finem Buko-
 „rakcio injunxi, ut oculotenus tracta-
 „tus cum Turcis iniret, aut potius
 „inire fingeret, ut Majestati Vestræ
 „clare demonstrarem, nullam haben-
 „dam esse fidem melitis illis Turcarum
 „verbis, quibus Aulam Vestram in-
 „escant, & fluxa, & fucata esse eorum
 „fœdera & promissa, & tamdiu duran-
 „tia, donec suppetat occasio; ne ta-
 „men res eo loci deveniret, unde pe-
 „dem recte referre non licet, caute ei-
 „dem injunxi, ut unum alterumve re-
 „servaret, super quo assereret, se con-
 „cludendi potestatem non habere, do-
 „nec ad me reverteretur. Spargitur
 „interea, & ope æmulorum fama ubique
 „volat, Serinium rebellem esse, dese-
 „cisse a fide Cæsaris, educturum in
 „Christianos ingentem Turcarum exer-
 „citum, habere suos Legatos apud Por-
 „tam Ottomanicam, terrore tandem
 „implentur omnia. Et ego, ut verum
 „fatear, volens in aqua turbida piscari,
 „& præmium virtutis meo iudicio to-
 „ties negatum, dolo extorquere, non
 „fui sollicitus de compescendo illo ru-
 „more, sed eum permisi currere liber-
 „rime, imo quodammodo auxi, si non
 „claris, saltem ambiguis literis, co-
 „loquiis, discursibus, tractatibus, aliis-
 „que

Sæc. XVII. „que argumentis, quæ jam in parta
 A. C. 1670. : „facti contra me afferuntur; cum ta
 „men simulata mente, & personat
 „vultu a me acta sint ad hanc technam
 „struendam, ut vel hoc umbratili te
 „rore æstimationem aut promotionem
 „adipiscerem, in qua illibata firmam
 „meæ familiæ fides, majorum meorum
 „gesta miranda potius quam imitantia
 „nupera mei fratris gloriosæ memoriæ
 „merita, & nonnulla etiam mea (ob
 „sit jactantia verbo) extincta, & obli
 „terata multorum judicio jacebant
 „non obstante tamen hoc stratagemate
 „& techna hac artificiosa, quam ordi
 „bar, ut mea mens pura remansit, ne
 „quamque ad perfidiam collimavit, ita
 „omni hostilitate abstinui, & nihil pro
 „sus gessi, quod Vestræ Majestati Cæ
 „sareæ esset perniciosum, imo in rebus
 „P. Forstall, quem ad Majestatem Vest
 „stram ablegaveram, ad nutum Vest
 „Cæsareæ Majestatis & suorum prin
 „cipalium Ministrorum ab hac ipsa
 „bratili & personata pugna primo
 „abstini, & cætera omnia Majestati
 „Vestræ gratissima præstiti, et si facili
 „tatis mihi fuisset, multa mala per
 „petrasse, & ut omnes fatebuntur, Cæ
 „sareum militem in confinio meæ
 „sulæ de die in diem lento pede sine
 „ullo ordine & raris agminibus
 „con

„congregantem, in dies parva manu Sæc. XVII.
 „succellive trucidasse. En tibi Augu- A. C. 1670.
 „stissime Cæsar veram seriem, non facti
 „tantum, sed & intimarum mearum
 „Cogitationum, quibus parum, aut
 „nihil me peccasse reor, cum ad opta-
 „tum pervenissent scopum, scilicet si
 „ego promotionem, officium, munus
 „quodpiam insigne a Vestra Cæsarea
 „Majestate hoc stratagemate extorsis-
 „sem, id ego credo, collatum fuisset
 „(sine jactantia tamen) in Virum &
 „familiam de republica Christiana bene
 „meritam, & quæ fide in Austriacos
 „nulli unquam cessit, ego igitur nec
 „peccarem recipiendo, nec Vestræ Cæ-
 „sareæ Majestati præjudicium fieret
 „conferendo. Agnosco tamen & expe-
 „rior, nec serio nec joco paciscendum
 „cum principe, aut cum eo ineundas
 „conditiones; si id tamen crimen sit,
 „certe non læsæ Majestatis, non per-
 „duellionis, non perfidiæ aut infideli-
 „tatis crimen est, sed techna etiam
 „multoties practicata a Vasallis etiam
 „fidelissimis, potentia & invidia op-
 „pressis, in Aula, ut ex veteribus, &
 „ex recentibus Authoribus optime con-
 „stat. Et hanc artem non semel for-
 „tassis exercuerunt aliqui nostratum
 „sub penultimis Majestatis Vestræ Cæ-
 „sareæ Ministris, qui similes præ-
 „sum-

Sæc. XVII. „sumptos tumultus exercuere, quo
 A. C. 1670 „rumque pretio malebant redime-
 „quam ad puriorem resolutionem de-
 „venire; & sane me aliam ab hac in-
 „tentione non habuisse, convincit
 „quam plurimis, evidentissimisque
 „tionibus, indiciis, & argumentis.
 „Cum sit fluxa & falsa Turcarum fides
 „nulli unquam servata, ita, ut vix
 „die exstet memoria ullius familie
 „tot illustribus, quæ se unquam Tur-
 „submiserunt, facilitas ipsa, & prom-
 „titudo Turcarum ad violandam pacem
 „& fœdera inita cum Cæsare mihi
 „gumento esse poterant, non majores
 „in fœderibus ineundis mecum
 „firmitatem. II. Est innata mea, &
 „jorumque meorum Antipathia cum
 „Turcis, eorumque mecum; tot enim
 „tantæque acceptæ, & vicissim illarum
 „clades, facile animos utrinque exacer-
 „barent, nec diuturnam admitterent
 „amicitiam. III. Est impossibilitas
 „exequendi destinata sine commentis
 „armis, pecuniis, militia, sine legum
 „sine confœderatione; sine ulla profundi-
 „adhærentia, ubi e contra fere omnes
 „totius orbis Christiani principes
 „merito habiturus essem pro hostibus
 „IV. Imperceptibile est, me volentem
 „illibatam familiæ meæ fidem & glori-
 „riam tot heroicis gestis confirmari.

„tam foede & ludicre contaminasse. V. Sæc. XVII.

„Est, me Regni Proceres aut vicinos A. C. 1670.

„meos in partes meas non sollicitasse,

„sine quorum assistentia tamen nihil

„fieri potest. VI. Est, meipsum pri-

„mum fuisse, qui in Aula Vestræ Cæ-

„sareæ Majestatis hanc præsumptam

„rebellionem primus patefecerim, ex-

„pulsâ comitissâ fratria mea vidua,

„præmissâ ad M. V. C. Episcopo Zagra-

„biensi, & postmodum Patre Forstall,

„plurimisque aliis indiciis, & licet af-

„finis seu uxorius meus alio sine urse-

„rit, ut vidua expelleretur ex arce,

„& una etiam expelleretur Pater For-

„stall, ego tamen, cum diversos ab

„affine alerem conceptus, & Patrem

„Forstall detinui, & viduam abeuntem

„rogavi, ut has controversias in Aula

„componere satageret, recordaretur-

„que, se brevi redituram; nihil autem

„certo horum fecissem, si adventum

„Turcarum, qui primum in Julio in

„Campum prodire solent, expectassem,

„sed omnia alto silentio pressissem, si-

„mulata interea summa fide usque ad

„definitum tempus. VII. Efficacissi-

„mumque argumentum est, quod nulla

„præparatoria fecerim, nullum com-

„meatum, annonam, munitionem aut

„militem vel pro defensione unius qui-

„dem diei comparaverim (num ergo

Hist. Eccles. Tom. LXIII. Hh „toti

Sæc. XVII. „toti potentia Austriacæ me opponere
 A.C. 1670. „voluiffem,) nulli meorum dederim
 „ordinem arma sumendi, nullam pro
 „fus resistantiam fecerim, nullamque
 „hostilitatem exercuerim, cum miles
 „Vestræ Cæsareæ Majestatis vix ad tri
 „quatuorve millia numeraretur, &
 „lassus nulloque ordine conveniens
 „internecionem deleri potuiffet. Filium
 „denique ad Cæsaream Majestatem Ve
 „stram & Patrem Forstall sine mora
 „tergiversatione miserim, promiseram
 „que eidem Patri Forstall, me
 „iturum aut confestim secuturum, que
 „tiescunque Vestra Cæsarea Majest
 „juberet, cum tamen mihi facillime
 „fuiisset divertere, aut digredi, que
 „cunque libuerit in Italiam, Germaniam,
 „Hungariam aut Turciam, &
 „tam amici, quam inimici multum
 „probarent meum adventum Viennam
 „ivi tamen, quia nullius mihi malis
 „consciis eram. Hisce argumentis
 „perpensis nemo est, qui suspicari poss
 „rit, me voluisse a fide Vestræ Majestatis
 „statis Cæsareæ deficere, aut Turcicam
 „adhærere, nisi delirus sit, aut
 „delirasse existimet, sed volui solummodo
 „modo ad lucrum nomenve conciliari
 „dum tentare sub principe Auerperger
 „Ministro, qui tunc erat, quod
 „sub eodem non sine lucro tractarum

Sæc. XVII.
A.C. 1670.

„cum ille ad alia merita vix attende-
 „bat, & hoc facile penetrant, qui sta-
 „tum meum & illorum temporum in-
 „telligunt; & licet e re mea non multum
 „videatur, meas secretas intentiones
 „in ordiando hoc stratagemate pluribus
 „communicare, communicavi tamen
 „iis, quibus fidebam, & quorum in-
 „tererat. Testes adduco D. D. Vice-
 „Bannum Chiculianum, Petrum Bra-
 „nski & Nicolaum Batachich, co-
 „ram quibus me expectoravi, asserens,
 „me cum consensu Cæsaris correspon-
 „dentiam cum Turcis non ad malum
 „finem habere, eosdemque assecuravi,
 „quod nullatenus intendam esse proditor
 „Patriæ, aut Cæsari Rebellis, testis sit
 „P. Forstal, quem, cum conturbatum
 „ob hanc rebellionem vidissem, seria
 „& sincera intentionum mearum ex-
 „pectoratione solatus sum, specialiter
 „autem quadam vice, cum Orpheus
 „Franchipanus plurima præjudicia
 „suo cerebro differuisset, P. Forstall fer-
 „monem resumpsit, & liberius respon-
 „dit, nos procul adhuc esse ab illis
 „Chimæris, quales sibi imaginabatur
 „Frangipanus, sive res serio, sive joco
 „agatur, si Christiani sumus, satius esse
 „ut de compositione tempestive agatur,
 „& alia plura in hunc finem addidit.
 „Replicavit Orpheus cum fervore, rem
 „hanc

Hh 2

Sæc. XVII. „hanc adeo difficilem non esse, & im
 A. C. 1670. „prætergressum esse omnes composi-
 „nis terminos, non esse credendum
 „verbis Aulæ, & verbis Germanorum
 „ex necessitate ergo faciendam esse vi-
 „tutem. Tunc dimisso colloquio iterum
 „semotis arbitris asscuravi P. Forstall
 „de mea optima & Christiana inter-
 „tione, monens tantum, ut pro sua
 „curitate cautius & mitius loqueretur
 „præsertim coram iis, quos novit magis
 „intentionatos esse, & ob hanc cau-
 „sam, dictum P. Forstall aliquot diebus
 „rarior ad me admisi, & vix unquam
 „aliquid præsentente Orpheo, aut Me-
 „chione cum illo locutus sum. Omnia
 „verba mea prolata in tesseram fide-
 „tatis erga M. V. C. coram P. Superiori
 „Vratinensi Societatis Jesu & coram
 „D. Canonico Heslinger, coram quibus
 „bus pluries repetii, me magis timens
 „amicitiam Turcarum, quam inimicitiam;
 „tiam; prætereo multas alias rationes
 „evidentes, scripta facta & verba, &
 „quibus manifestam fidelitatem meam
 „erga Majestatem Vestram abunde pro-
 „bare possem. En factum & intentum
 „nes meas, Augustissime Cæsar, præ-
 „ad verbum, fidem, promissiones
 „V. C. & suæ Aulæ firmissimum omni-
 „gentium jure præsidium me concessum
 „Dato & nunquam concessio, quod factum

Sæc. XVII.
A. C. 1670.

„set mihi animus vere rebellandi, ver-
 „bum tamen M. V. C. sanctum & in-
 „concussum manere debet. Violatio-
 „nem fidei, etiam Turcis & infidelibus
 „datæ, Deus sæpe non semel severe
 „castigavit, verbi adeo tenax fuit Au-
 „striaca Domus, ut maluerit aliquoties
 „magnæ ruinæ periculo sese exponere,
 „quam verbum violare: In hoc funda-
 „tur jus gentium, & totius generis
 „humani commercium, & communi-
 „catio. Fides & clementia duo fulcra
 „sunt Vestræ Augustæ domus, quæ
 „ruere nunquam potest, quamdiu illa
 „non subvertitur. Majestas Vestra inpri-
 „mis suis literis per Episcopum Zagra-
 „bensem mihi indubitate promisit con-
 „tinuationem pristinæ gratiæ, & adhuc
 „novos favores, quæ certe amplissima
 „venia & amnestia. Princeps a Lob-
 „kowitz, supremus Minister, & Aulæ
 „Præfectus, distinctius, & articula-
 „tius mihi promisit nomine Majestatis
 „Vestræ Cæsareæ per P. Magnum Mar-
 „cum Forstall Augustinianum, me nul-
 „latenus declaratum iri in rebellem,
 „aut infidelem, nihil facturum in vita,
 „bonis, honore, libertate, muneris
 „officiis, dignitatibus aut privilegiis,
 „si tempestive obediero, si meum filium
 „in obsidem, si chartam biancam manu
 „mea subscriptam in tesseram obedi-

Hh 3

„tiæ

Sæc. XVII. „tiæ ac fidei ad Majestatem Vestræ
 A. C. 1670. „Cæsaream confestim transmisero; pro
 „misit mihi generalatum Varadinensem
 „aut Carlstadiensem, si tamen Banus
 „tum resignare vellem, promisit solvere
 „debita domus ad 40. millia circiter
 „florenorum, promisit res familiæ me-
 „stræ habituras in Aula prosperum suc-
 „cessum, & rursus se tanquam dilectis-
 „simum cognatum, me nunquam de-
 „serturum promisit, quia sicut illo tem-
 „pore in passione legebatur, quod S. Pa-
 „trus ad tertiam vicem peccaverit, post
 „facta pœnitentia nihil eidem ademp-
 „sit, sed fuerit factus princeps Aposto-
 „lorum: ita & mihi fieret, si resipiscen-
 „tiam; addiditque Princeps iteratis
 „cibus, se neminem unquam deser-
 „pisse, semperque suis verbis stetit
 „Clementiam austriacam esse infirmam
 „Hæc fere omnia confirmavit Domi-
 „nus Baro Hoher, Aulæ Cancellarius
 „rius sermonem in conferentia exoritur
 „de revirescentia Veris meritorum
 „aliquid simile saltem hoc dixit: me
 „lapsum mihi non nociturum, & non
 „solum dandum esse præmium re-
 „sipientiæ, & obedientiæ moderatæ
 „sed etiam fore, ut post resipientiam
 „virginea & incontaminata Sereniorum
 „fides, & illustria merita tum familia
 „quam mea propria hæctenus lapsis
 „re-

„revirescant & præmium obtineant, sicut Sæc. XVII.

„Deus solet cum peccatoribus agere. A. C. 1670.

„Hæc & alia, quæ brevitatis causa

„omitto, pluribus verbis coram me ex-

„aggeravit dictus P. Forstall. Quare

„verbo ultro citroque dato, & stipulata

„utrinque manu filium meum & Char-

„tam biancam eidem assignavi, addens

„præterea, me paratum ad eos comi-

„tandum, siquidem si V. Cæs. Majestas

„jusserit; idem mihi oretenus Celsissi-

„mus Princeps de Lobkowitz, præfente

„Barone Hocher, cum ad audientiam

„ejus Viennæ admissus fuisset, pollici-

„tus est, dummodo tumultus Hungariæ

„Superioris meis literis componere ju-

„varem, quod & feci, datis ad Gene-

„rum literis, & Deus illorum animos

„ita emollivit, ut ad meas simplices

„litteras statim V. C. M. sese submitte-

„rent, statimque comitem de Staren-

„berg liberarent. Hæc, inquit Prin-

„ceps, Domine cognate, si effeceritis,

„promitto vobis sancte, totalem veniam,

„liberationem, gratiam suæ Majestatis

„pristinam, restitutionem bonorum in-

„integrum, honores, Officia, Gene-

„ralatum primum vacantem, in sum-

„ma, vos magnum adhuc virum efficiam.

„Qui norunt, quam exiguus fuerit exer-

„citus Majestatis Vestræ Cæsareæ, qui

„norunt, quod decem possunt illos pas-

H h 4

„sus

Sæc. XVII. „sus contra centum defendere, non ne
 A. C. 1670. „gabunt, me tantum meritum fecisse
 „istis literis, quantum rerum Hungari-
 „carum felicitis successus intererat Vestra
 „Cæsareæ Majestatis. In danda charta
 „bianca P. Forstall hæsi aliquantulum
 „ut verum fatear, cum in ea posset videri
 „ac necis sententia, necnon revocatio
 „factarum promissionum contineri
 „mirabar, quem in finem peteretur
 „sed cum P. Forstall replicasset, non esse
 „scrupulandum, quando cum Clemens-
 „tissimo Cæsare res est, Chartam bian-
 „cam peti in majorem confirmationem
 „& validationem promissorum: tum de
 „posita omni cunctatione, & formidina
 „eam tradidi. Postmodum quando P. For-
 „stall hic Viennæ ad meum colloquium
 „admissus est, inquisivi de mea charta
 „bianca, & quid in illa scriptum, re-
 „spondit, propria manu se in concilio
 „Principis subscripsisse in ea, quæ Prin-
 „ceps jussit, Principem autem nihil
 „aliud petiisse, quam ut me obligaret
 „ad suscipiendum præsidium Cæsareum
 „ad Viennam veniendum in personam
 „& ad denunciandum complices,
 „qui essent, quæ omnia jam a me facta
 „& præstita sunt. Si ergo Vestra Cæ-
 „sareæ Majestas pro sua infinita Clemen-
 „tia nihil in me benignius statueret
 „velit, valere saltem debet ista charta
 „bianca

„bianca tanquam ultima resolutio, & Sæc. XVII.
 „conclusio Vestræ Majestatis Cæsareæ. A. C. 1670.

„Audio, posse hisce meis rationibus ap-
 „poni, quod forsitan P. Forstall pro suo
 „interesse excogitaverit, & commentus
 „sit illa verbosa promissa, item Prin-
 „cipis de Lobkowitz & Aulæ Cancellari-
 „rii verba non sufficere, nec teneri Cæsara-
 „rem ad omnia, quæ Ministri promit-
 „tunt adimplenda, denique per char-
 „tam biancam obligari me quidem,
 „non autem Cæsarem. At similes sub-
 „tilitates sunt pro Professoribus in scho-
 „lis, & vix inter honestos mercatores
 „practicantur, multo minus in Aula
 „Cæsarea, aut quando tractatur cum
 „Principe, Rege, Cæsare, P. Forstall
 „litteras credenciales habuit a Principe,
 „quibus ego fidem dare debui, si P.
 „Forstall male fecit, si erraverit, si li-
 „mites suæ jurisdictionis excesserit,
 „quod non credo, viderit ille, ipsius
 „error non debet mihi in damnum re-
 „putari, dum feci, quod debui. Egi
 „cum Principe de Lobkowitz, & Do-
 „mino Cancellario Aulæ, in quantum
 „personæ publicæ sunt, & Cæsarem
 „repræsentant, ejusdemque principa-
 „liores Ministri. Verbum igitur eorum,
 „mihi verbum Cæsaris est. Obligatio
 „pariter per chartam biancam mutua,
 „& reciproca est, ad quid aliàs Cæsar

Hh 5

„sola

Sæc. XVII. „sola illa puncta, non alia inscribi cur- „bi
 A. C. 1670. „ret chartæ biancæ, nisi cum iisdem „ri
 „contentus esse velit? similes subtile „ac
 „tates sternerent viam ad omnem „te
 „dem tollendam. Cæsarea aquila „d
 „capit muscas, & Augustissima ver- „di
 „auguste amplianda, & favorabilis „q
 „glossanda, non ad subtilitatum ang- „co
 „stias coarctanda. Quod a verbo „n
 „dato ac venia, promissisque mihi factis „a
 „fortasse desint aliquæ formalitates „C
 „aut apices juris, in quibus nec a- „p
 „versatus, nec Reges aut Cæsares „n
 „quorum est jura facere, mutare, „p
 „corrigere, admodum curant, „r
 „profecto, qui sincere egi, præjudicia „b
 „esse non debent, & nullius rei potest „&
 „tuisse magis fertur Carolus V. & „p
 „nulla re magis taxatus, quam quod „r
 „ob Ministri sui Granvellani cavillatio- „u
 „nem, ambiguam reddere voluerit „l
 „niam factam Landgravio Hassiæ. Pre- „&
 „ter hæc consideret Clementissima „i
 „jestas vestra, magnam partem A- „t
 „tholicorum, & aliorum, qui hosti- „l
 „tatem exercuerunt, qui arma contra „a
 „Majestatem Vestram sumperunt, quod „C
 „rum etiam Majores forsan deliquerunt „V
 „condonatum tamen esse, & restitutum „t
 „mihi vero Obedientia mea, fiducia „r
 „Cæsarea Clementia, mea & Avoro- „C
 „fidelitas reportabit damnum? „bi

„bitque, quod ab hostilitate abstinue- Sæc. XVII.
 „rim, quod ad pedes V. C. Majestatis A. C. 1670.
 „accurrerim tanquam ad asylum? illis
 „temeritas sua & resistentia commo-
 „dum referet, eruntque melioris con-
 „ditionis, qui pejus fecerint, & ego
 „qui cognitione, verbo & opere non
 „contradixi, dicar tamen rebellis, ca-
 „nam ergo cum Penelope: diruta sunt
 „aliis, & nunc mihi Pergama restant?,
 „Consideret etiam benignissima V.
 „C. Majestas, quod nemo possit duplici
 „pœna puniri, ego autem post pro-
 „missa præmia tot tantasque patior
 „pœnas, morte ipsa mihi longe gravio-
 „res, in honore, fama, suppellectile,
 „bonis, & libertate, in proscriptione,
 „& diuturna hac captivitate sine ullo
 „prorsus solatio, ut vel possim meas
 „rationes V. C. Majest. proponere, aut
 „ullum peritum de statu meo consu-
 „lere, & non ego tantum patior, sed
 „& tota mea familia domestica, & binæ
 „innocentissimæ proles, filius, qui ob
 „teneritudinem sui affectus erga Cæs.
 „Majest. V. cum præsumptos rumores
 „audivisset, præmio dignissimus esset,
 „diu in captivitate hæsit, a studiis & a
 „virtutum via impeditus. Patimur e-
 „tiam contra jura Regni ac Patriæ
 „nostræ a Maj. V. C. sancte confirmata,
 „quæ statuunt, ut nemo captivetur,
 „nullius

Sæc. XVII. „nullius bona confiscentur, nulla deinde
 A. C. 1670. „que executio fiat, nulla poena infli-
 „gatur, nisi legitime citatus, & con-
 „demnatus fuerit, auditis suis ratio-
 „bus & defensionibus, statuunt præ-
 „terea eædem leges, ne filius pote-
 „iniquitatem Patris, ut familia non
 „privetur avitis bonis, & possessioni-
 „bus, ob delictum unius, & omnia
 „hactenus experti sumus, & nobiscum
 „incipitur ab executione, confiscatio-
 „ne: sic leges, qui profuere aliis, in-
 „favere cessant, qui diuturnitate filii
 „& servitiorum superiorem habent no-
 „lum, aut certe paucos pares. Dignu-
 „tur V. C. Majestas gratiose sese reli-
 „vere, quod ad leges imperiales ac ab-
 „rum provinciarum nos non teneamus
 „Vestra C. Maj. autem ad Hungaria
 „sefe benigne obligaverit, & secundum
 „has æquum sit, ut causa decidatur
 „perque homines earum peritus
 „quando de jure agitur. His tamen
 „omnibus, si ita placet, prætermittis
 „solam Clementiam Austriacam appella-
 „Domus Vestra cum Clementia nunc
 „est, cum Clementia adolevit, & con-
 „firmata est, & nonnisi extincta Cle-
 „mentia mori aut extingui poterit: in
 „totis annalibus Austriacis hodie
 „severitatis exemplum vel unicum
 „exstat, quo primus lapsus, si ita ap-
 „pellatur

„pellare lubeat, familiæ benemeritæ Sæc. XVII.
 „(primum voco lapsum; nam delicta, A. C. 1670.
 „quæ non probantur, aut sententian-
 „tur, inter lapsus non numerantur) fa-
 „milix inquam, quæ pro Austriacis tot
 „seculis vigilantissime excubavit, san-
 „guinem suum prodige pro iis effudit,
 „stupenda pro iis patravit, monstrum
 „fidei & constantiæ erga Austriacos in-
 „ter tot procellas exstitit, nulla exer-
 „cita hostilitate, ulro comparens, po-
 „tens fugere & diggredi, habitis tot
 „splendidis promissis, tam terribiliter
 „plectatur ad arbitrium & falsam dela-
 „tionem aliquorum æmulorum & pau-
 „carum quarundam familiarum ex
 „Carniola, Styria, & Croatia, nostris
 „bonis & Sedibus insidiantium, quo-
 „rum merita, & heroica gesta, si quæ
 „sunt, ego suggillare nolo. E contra
 „quamplurima exstant exempla, ubi
 „infestissimi hostes ex semine etiam re-
 „bellium post illata ingentia damna,
 „vi aut justo bello capti, a Clementia
 „Austriaca non solum venia donati,
 „& in integrum restituti fuerunt, sed
 „etiam divitiis & honoribus aucti.”

*Regia, crede mihi, res est suc-
 currere lapsis.*

„Bene norunt hoc mei æmuli, quod
 „nos diu multumque sudavimus, excu-
 „bavi-

Sæc. XVII. „bavimus, pro Styria, Carniola &
 A. C. 1670. „Croatia defendendis, Seriniisque
 „gilantibus, poterant ii secure quiesce-
 „re; ut vetera exempla omittam, me-
 „derna produco. Sexto abhinc annis
 „devorassent Tartari Styriam, si me-
 „frater jam non conservasset, Mur-
 „undis; Rinkchick, alias Zokolok Bo-
 „Carniolam & Croatiam in cineres re-
 „degisset, nisi ego derelictus quidem
 „generali Auerspergio, qui securitas
 „ergo, Labacum se contulit, Turca
 „profligassem, capto fratre ipsius Bo-
 „Jam autem in præmium laborum, &
 „tesseram gratitudinis suadent, ut fin-
 „pitus eradicemur, ut alio transpla-
 „temur, ut illi nostra bona, quæ multo
 „nobis sanguine constiterunt, occupent
 „& possideant; prodeat in medium qu-
 „cunque illorum, qui audeat cum re-
 „ritate promittere, se suosque præ-
 „turos Domui Austriacæ aut Christi-
 „nitati, plus quam Serinii præstiterunt
 „æqua fide & constantia meliusque
 „domituros immanem illum hostem
 „lubens suæ prætensionis suffragi-
 „addam; si autem nemo est, qui
 „præstare præsumat; si nostro mun-
 „ad stuporem eorum, qui historias
 „gunt, satisfecimus, cur non mem-
 „mur illud continuare, avita bona pro-
 „fidere plus quam alii? cur non debet

Sæc. XVII.
A.C. 1670.

„rēt potius averruncatæ arbores ite-
 „rum plantari & rigari, ut radices fi-
 „gerent, & denuo similem fructum fer-
 „rent? dabitur forte adhuc occasio,
 „qua licebit monstrare, quis sui san-
 „guinis profusior sit in servitio domus
 „Austriacæ? faxit Deus, ut eo fer-
 „vore, quo jam accurrunt ad bona no-
 „stra, tunc omnes certemus, curra-
 „mus ad confligendum hostem. Poten-
 „ter se exercuit hætenus contra nos
 „invidia, jam foret tempus, ut cessaret,
 „si ratione & virtute contentaretur:
 „At ea est invidiæ conditio, (ut ac-
 „curate notat Savedra) ut non ante
 „desinat, quam æmulum ad extremam,
 „si ita possit, detruferit miseriam. Sol
 „enim umbras non facit, quam diu in
 „supremo consistit vertice, ut quando
 „declinat, tum crescunt illæ, & por-
 „riguntur longius; sic etiam prorsus
 „invidia majori propellit impetu, qui
 „in ruinam jam pronus est, aut labi
 „incipit, & quoniam illa plerumque
 „non nisi pusillanimes occupat, semper
 „in metu est, ne rursus sese erigant.
 „Si tamen isti aut alii quicumque timent
 „ultionem, iram vel vindictam a me
 „in illos exercendam, ut spargitur,
 „suadentque propterea Vestræ Cæs.
 „Majest. ne restituar in bona, Patriam
 „officium & libertatem; esto sit frivo-
 „lus

Sæc. XVII. „lus ille timor, & excusatio, quæ
 A. C. 1670. „nem justitiam pessumdaret, libere

„tamen cautionem quamcumque,
 „fidei iussionem dabo, & quamcumque
 „que compositionem imaginabilem
 „iis inibo: contra omnia mala excepta
 „morte, potest inveniri remedium,
 „ego a Deo non peto, mihi dimittite
 „peccata, si Christiane iis non ignoscatur
 „omnes injurias, ita, ut nec recordari
 „earum optarem. „

„Quibus omnibus perpensis, humiliter
 „supplico Majestati Vestræ Cæsareæ,
 „se ad statum sibi naturalem reducat
 „nignitatis scilicet & Clementiæ,
 „tam nostrorum Servorum fidelium
 „quam suorum promissorum, & hoc
 „verbi memor, misericordes oculos
 „me convertat, & non inurat notam
 „miliæ nigram semper sibi fidelissimam
 „quæ nullum unquam scivit necesse
 „admittere. Efflictim autem rogo,
 „mihi libertatem interim concedatur
 „qua causam meam defendere, & meam
 „ram viris legum nostrarum peritis
 „tionesque meas proponere, & meam
 „placandi V. C. Maj. invenire valeam
 „cæterasque gratias largiri mihi
 „gravetur, quas in hoc statu remanere
 „V. C. Majestas scit esse mihi necessarias,
 „rias, quam Deus diu multumque

„servet, ut optat Vestrae Cæsareæ Sæc. XVII.
„Majestati. „ A. C. 1670.

*Humillimus Orator,
Comes Petrus a Zrin.*

Hac vero apologia Serinius causam suam adeo tuitus non est, ut illam quoque intempestivis aliorum accusationibus pejorem redderet, nec magis reo profuit importuna Uxoris suæ deprecatio; cum enim Francipanius sine omni ambiguitate crimen suum fateretur, ac Serini molimina, scripta, ac literas Judicibus traderet, his convictus Serinius omnia, quæ antea inficiatus erat, fassus est, atque Aulæ Ministros antea acriter a se perstrictos, uxorem, amicos, superos & inferos in sui commiserationem flectere satagebat. demum vero ad solam Cæsaris clementiam provocabat.

§. XI.

*Nadaftius Comes per proprias literas
convictus.*

Post hæc Tattenbachius Comes primo *Theatr. Europ. tom. 10.*
examine subjectus, ultro non unam *pag. 260.*
se mortem promeruisse fassus, a Deo, *Diar. Europ. tom. 23.*
Cæsare, ac Græciensi Magistratu, ci- *pag. 650.*
vibusque veniam precabatur, iterato
Hist. Eccles. Tom. LXIII. I i in-